

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76Ek/598/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119268069
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119268069.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Alena Sabolová, nar. 23.11.1962, bytom Hviezdoslavova 2018/17, 022 01 Čadca, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., Potočná 2835/1 A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, proti povinnému: T. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom M.R. F. 25XX/XX, XXX XX N., právne zast. AK Zahoráková & Partners, s.r.o., so sídlom Krasovského 13, 851 01 Bratislava, IČO: 47 232 412, o vymoženie 138,91 Eur, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Margity Rojčekovej, so sídlom exekútorského úradu A. Kmeťa 11, 010 01 Žilina, pod sp. zn. 141EX 213/19, o sťažnosti oprávneného voči výrokom II. a III. uznesenia a sťažnosti povinného voči výroku III. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 76Ek/598/2019 zo dňa 30.07.2019, takto

rozhodol:

- I. Súd sťažnosť oprávneného z a m i e t a .
- II. Súd sťažnosť povinného z a m i e t a .
- III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania v súvislosti s konaním o sťažnosti.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 30.07.2019 uznesenie, ktorým exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku zastavil (výrok I.). Oprávnenému uložil povinnosť uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 72 Eur (výrok II.) a povinnému trovy právneho zastúpenia vo výške 43,44 Eur (výrok III.). Z jeho odôvodnenia vyplýva, že dôvodom zastavenia exekúcie bolo, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku oprávneného. Z predložených listinných dôkazov zistil, že povinný s oprávneným uzatvoril dňa 05.01.2019 dohodu o vzdaní sa práva a o odpustení dlhu. Uvedená dohoda tvorila prílohu návrhu na zastavenie exekúcie a podľa názoru súdu spĺňala náležitosti predpokladané ust. 574 ods. 1 OZ. Nakoľko oprávnený súhlasil so zastavením exekúcie (s výnimkou trov konania) z dôvodu namietanom povinným v návrhu, vyšší súdny úradník rozhodol tak, že exekúciu v celosti zastavil v súlade s ust. § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku.

2/ Vo vzťahu k trovám rozhodnutie odôvodnil tak, že oprávnený s povinným uzatvoril dňa 05.01.2019 dohodu o vzdaní sa práva a o odpustení dlhu, čo samotný oprávnený nijakým spôsobom nespochybnil. Po tomto dátume tak objektívne zaniklo oprávnenému právo žiadať splnenie predmetnej pohľadávky zo strany povinného núteným výkonom - prostredníctvom exekúcie. Pokiaľ oprávnený podal dňa 06.05.2019 súdu návrh na vykonanie exekúcie, pričom objektívne jeho právo na vymoženie predmetnej pohľadávky od povinného zaniklo (§ 574 ods. 1 OZ), podal zjavne nedôvodný návrh na vykonanie exekúcie, v dôsledku čoho musí pri jej zastavení logicky znášať aj následky v podobe úhrady trov súdnemu exekútorovi a prípadne aj povinnému. Nakoľko si súdny exekútor nevyčísľil trovy exekúcie pre prípad jej zastavenia, súd postupoval v súlade s ust. § 22 ods. 1 vyhlášky a priznal súdnemu exekútorovi náhradu trov konania vo výške 60,- Eur + 20 % DPH, t. j. 12,-Eur, čo spolu predstavuje trovy exekúcie súdneho exekútora vo výške 72,- Eur, ktorých povinnosť úhrady uložil oprávnenému, pretože podal zjavne nedôvodný návrh na vykonanie exekúcie. K trovám exekúcie uplatnených povinným v celkovej

výške 395,46 Eur dospel k záveru, že boli dôvodné avšak nie v takej výške, ako si ich uplatnil. Nakoľko súd návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovel, priznal náhradu týchto trov právnenému zástupcovi povinného, pozostávajúcu z 2 úkonov právnej služby (2 x 8,30 Eur - prevzatie a príprava zastúpenia + vypracovanie návrhu na zastavenie exekúcie + 2x 9,80 Eur - paušálna náhrada hotových výdavkov + DPH) v celkovej výške 43,44 Eur, na ktorých náhradu zaviazal oprávneného ako účastníka, ktorý vo veci nemal úspech.

3/ V zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť voči výrokom II. a III. uznesenia oprávnený. Uviedol, že podľa dohody medzi oprávneným a povinným zo dňa 5.1.2019, ktorou sa povinný zaviazal, že si nebude uplatňovať voči oprávnenému žiadne nároky z civilného konania vedeného na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 4C/281/2015, čím povinnému neprináležia ani trovy právneho zastúpenia z exekučného konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 76Ek/598/2019 vo výške 43,44 Eur, ktoré je vedené na základe exekučného titulu - Uznesenia Okresného súdu Čadca č. k. 4C/281/2015-515 z 31.5.2018. Zároveň je zrejmé, že je to práve povinný, kto zavinil začatie exekučného konania. Následne by dôvod na zastavenie exekučného konania nevznikol bez uzavretia zmienu (dohody z 5.1.2019), ktorý bol k exekučnému konaniu predložený. Vzhľadom na uvedené mal za to, že je to práve povinný, kto nesie zodpovednosť za zastavenie exekúcie a kto má hradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 72 Eur. Vychádzajúc z uvedeného sťažnosťou napádané uznesenie čo do výrokov II. a III. nemá oporu v zákone a preto žiadal, aby súd uznesenie zmenil čo do výrokov II. a III. tak, že povinný je povinný uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 72 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (výrok II.) a žiadnemu z účastníkov exekučného konania náhradu trov právneho zastúpenia pri exekúcii nepriznáva (výrok III).

4/ Povinný žiadal sťažnosť oprávneného zamietnuť, nakoľko s dôvodmi uvedenými oprávneným v sťažnosti nesúhlasil. Exekučný titul, t. j. uznesenie Okresného súdu Čadca č. k. 4C/281/2015 - 515 zo dňa 31.05.2018 nadobudlo vykonateľnosť dňa 27.06.2018, pričom mimosúdne rokovania vedúce k usporiadaniu všetkých právnych vzťahov medzi oprávneným a povinným a ostatnými účastníkmi boli vedené minimálne od 11. mája 2018 (príloha č. 1); tieto rokovania napokon boli ukončené až v januári 2019 uzavretím a vysporiadaním viacerých právnych vzťahov, avšak po celú dobu mimosúdneho rokovania bolo medzi všetkými účastníkmi o počte vyše tridsať osôb ústne dohodnuté, že sa nebudú uskutočňovať žiadne úkony, ktoré by nesmerovali k ukončeniu vzájomných sporov a ktoré by dosiahnutie tohto cieľa mohli ohroziť; išlo o náročné rokovania nielen z dôvodu vysokého počtu účastníkov, ale aj rozsiahlosti usporiadania vzájomných vzťahov, vysporiadavali sa vzťahy na úrovni okresného súdu, krajského súdu, ale aj Najvyššieho súdu SR; o to viac bolo zarážajúce a prekvapivé, že oprávnený zahájil exekučné konanie, hoci mal vedomosť o náročnosti mimosúdnych rokovaní a o tom, že sa všetci účastníci týchto rokovaní (teda aj oprávnený) zaviazali zdržať akýchkoľvek úkonov nad rámec mimosúdnych dohôd. Dohoda o vzdaní sa práva a o odpustení dlhu zo dňa 05.01.2019 je len jednou z komplexu dojednaní zachytených v iných dohodách a úkonoch a z jej obsahu vyplýva len to, že oprávnený odpúšťa dlh povinnému, ktorý mu vznikol titulom exekučného titulu; v tomto prípade sa nijako neriešila náhrada trov konania, nakoľko konanie vedené Okresným súdom Čadca sp. zn. 4C/281/2015 bolo právoplatne skončené a v čase uzatvárania Dohody o vzdaní sa práva a o odpustení dlhu povinný nemal žiadnu vedomosť o tom, že oprávnený už v minulosti podal návrh na exekúciu; z tohto dôvodu predmetom dohody ani nebolo vysporiadanie akejkoľvek náhrady trov, ktoré by vznikli v exekučnom konaní, nakoľko z priebehu ako aj záverov samotných mimosúdnych rokovaní nijakým spôsobom nevyplývalo, že by oprávnený mohol čo i len teoreticky podať návrh na začatie exekúcie. Tak, ako už povinný uviedol vo vyjadrení zo dňa 28.05.2019, poverenie súdu na vykonanie exekúcie č. 6119268069 bolo vydané dňa 06.05.2019, teda štyri mesiace po tom, čo bola uzatvorená Dohoda o vzdaní sa práva a o odpustení dlhu; ak by oprávnený riadne a včas súd oznámil uzatvorenie Dohody o vzdaní sa práva a o odpustení dlhu, potom by mu nevznikli trovy exekučného konania; opomenutie oznámenia súdu o rozhodujúcej skutočnosti oprávneným je potrebné vnímať ako minimálne nekorektné, ak nie účelové, rovnako tak ako správanie oprávneného, ktorý počas mimosúdnych rokovaní v rozpore s ich priebehom a závermi podal návrh na exekúciu a o tejto skutočnosti nijako neoboznámil povinného a zrejme ani ostatných účastníkov mimosúdnej dohody.

5/ Súdny exekútor sa k sťažnosti oprávneného nevyjadril.

6/ Proti výroku III. rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti oprávneného uhradiť trovy exekúcie povinnému, podal čo do výšky priznaných trov v zákonom stanovenej lehote sťažnosť aj povinný.

Napadnutý výrok navrhoval zmeniť tak, že oprávnený je povinný uhradiť povinnému trovy právneho zastúpenia vo výške 446,38 Eur. Mal za to, že vyšší súdny úradník nesprávne určil náhradu trov právneho zastúpenia, keď v bode 29 uznesenia konštatoval, že ju určoval najviac za dva úkony právnej služby v zmysle ustanovenia § 199e Exekučného poriadku. Podľa jeho názoru sa však obmedzenie rozsahu náhrady trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní dotýka výlučne trov právneho zastúpenia oprávneného, a to len do začatia exekúcie. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 199e Exekučného poriadku. Povinnému vznikli trovy právneho zastúpenia po začatí exekučného konania, za ktorý okamih sa podľa ustanovenia § 50 ods. 1 Exekučného poriadku považuje deň, kedy bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. S ohľadom na uvedené, potom nie je daná žiadna objektívna zákonná prekážka, aby súd nepriznal povinnému náhradu trov právneho zastúpenia v celom rozsahu, a to za tri úkony právnej služby: príprava a prevzatia zastúpenia dňa 17.05.2019, rokovanie s exekútorkou dňa 20.05.2019, podanie návrhu na zastavenie konania dňa 21.05.2019.

7/ Rokovanie so súdnou exekútorkou JUDr. Margitou Rojčekovou v danej veci bolo vyvolané samotnou exekútorkou, ktorá listom zo dňa 07.05.2019 vyzvala povinného, aby sa dostavil do kancelárie súdneho exekútora (príloha č. 1). Povinný svoju povinnosť splnil a prostredníctvom svojho právneho zástupcu sa na rokovanie aj dostavil, a to dňa 20.05.2019, o čom svedčí úradný záznam (príloha č. 2). Je absolútne zrejmé, že cestovné náklady povinného súvisiace s rokovaním právneho zástupcu povinného s exekútorkou dňa 20.05.2019 vznikli výhradne v dôsledku splnenia si svojej zákonnej povinnosti vyplývajúcej z upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 07.05.2019 a teda v bezprostrednej a priamej príčinnej súvislosti s existenciou exekučného konania. Preto povinnému v zmysle zákona preukázateľne prináleží náhrada trov právneho zastúpenia aj za tento úkon právnej služby. K náhrade trov exekučného konania z pohľadu náhrady cestovného a náhrady za stratu času sa vyšší súdny úradník v uznesení nevyjadril a ich neakceptáciu nijako neodôvodnil. Preto možno uznesenie v tejto časti považovať za nepreskúmateľné a zjavne arbitrárne. Exekučný poriadok neobmedzuje rozsah uplatňovania cestovných náhrad ani náhrad za stratu času v kontexte výdavkov súvisiacich s právnym zastúpením a tieto je potrebné považovať za súčasť trov právneho zastúpenia. Naopak, z ustanovenia § 199a ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že: „trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie konania.“ Z ustanovenia § 24, najmä ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších predpisov vyplýva, že za výdavky spojené s právnym zastúpením je potrebné považovať odmenu advokáta a popri odmene advokáta aj nárok na náhradu hotových výdavkov a nárok na náhradu za stratu času, pričom za hotové výdavky je potrebné považovať aj cestovné náhrady. Pri vyčíslívaní výdavkov spojených s právnym zastúpením povinnej, vyšší súdny úradník však správne uviedol, že odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 8,30 Eur bez DPH, preto by súd mal povinnej priznať náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške: 402,94 Eur s DPH, z toho suma bez DPH: 335,79 Eur a 20% DPH: 67,15 Eur. Zároveň si povinný uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní za ďalšie dva úkony právnej služby, súvisiace s podaním vyjadrenia povinného zo dňa 16.08.2019 k sťažnosti oprávneného zo dňa 08.08.2019 a s podaním sťažnosti povinného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 76Ek/598/2019 zo dňa 30.07.2019, spolu v celkovej výške: 43,44 Eur.

8/ Oprávnený k sťažnosti povinného uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na ním uvedených skutočnostiach obsiahnutých v sťažnosti z 6.8.2019. Je zrejmé, že je to práve povinný, kto si nesplnil riadne a včas svoje povinnosti plynúce z uznesenia Okresného súdu Čadca č. k. 4C/281/2015-515 z 31.5.2018. Keby oprávnený s povinným neuzatvoril zmluvu, nevznikol by ani dôvod na zastavenie konania, a preto je to jednoznačne povinný, kto zaviniel nielen začatie, ale i zastavenie tohto exekučného konania. Je neprijateľné, aby oprávnený hradil trovy exekúcie súdnemu exekútorovi, ako i trovy právneho zastúpenia povinného pri exekúcii. Ak povinný poukazuje na mimosúdne rokovania, ktoré prebiehali minimálne od 11.5.2018, je zrejmé, že právny zástupca povinného mimosúdne nerokoval s oprávnenou osobou, nakoľko v období mesiaca 5/2018 naďalej bola právnym zástupcom oprávneného v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., s ktorou právny zástupca povinného ani povinný žiadnu mimosúdnu komunikáciu neuskutočnili. Argumentácia povinného akýmisi ústnymi dohodami je absolútne irelevantná, nakoľko sa nezakladá na pravde. Najmä za situácie, kedy na Okresnom súde Čadca medzi sporovými stranami prebiehali dva súdne spory (sp. zn. 4C/281/2015 a sp.zn. 5C/247/2015). Nie sú mu známe žiadne "náročné rokovania", na ktoré povinný v jeho vyjadrení odkazuje. Je nelogické sa domnievať, že za situácie, kedy oprávnený subjekt disponuje vykonateľným exekučným titulom nedôjde k uplatneniu nárokov z neho plynúcich v exekučnom konaní. Prekvapenie povinného z dôvodu zahájenia exekučného konania teda rozhodne nie je na mieste.

Vychádzajúc z uvedeného sťažnosťou napádané uznesenie čo do výrokov II. a III. nemá oporu v zákone a preto žiadal, aby súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 76EK/598/2019 zo dňa 30.7.2019 zmenil čo do výrokov II. a III. tak, ako uviedol už vo svojej sťažnosti voči uzneseniu.

9/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

10/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11/ Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

12/ Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

13/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14/ Podľa § 198 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona.

15/ Podľa § 199c ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymozenie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

16/ Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

17/ Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

18/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymozenie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

19/ Podstatou sťažností podaných oprávneným a povinným nebola vec sama (zastavenie exekúcie), ale trovy exekučného konania. Súdny exekútor sa na účely rozhodovania o jeho trovách rovnako v tejto časti považuje za účastníka konania (§ 35 ods. 1 posledná veta Exekučného poriadku). Exekučný poriadok má komplexnú úpravu trov (šiesta časť Exekučného poriadku). Hoci trovy exekúcie zásadne znáša povinný, z tohto pravidla existujú výnimky. Povinnosť oprávneného znášať trovy povinného (§ 199d ods. 2 Exekučného poriadku) a trovy súdneho exekútora (§199c ods. 1 Exekučného poriadku) je spojená s dôvodom zastavenia exekúcie, ktorý možno oprávnenému pričítať.

20/ Pre posúdenie, či vyšší súdny úradník vydal správne rozhodnutie týkajúce sa povinnosti oprávneného uhradiť trovy exekúcie povinného a či mu možno uložiť povinnosť nahradiť trovy povereného súdneho exekútora, bolo podstatné, či sa exekúcia zastavila z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Exekúcia bola zastavená z dôvodu zániku vymáhaného nároku podľa § 61k ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku, keď po vzniku exekučného titulu (uznesenia Okresného súdu Čadca, sp. zn. 4C/281/2015 zo dňa 31.05.2018) došlo dňa 05.01.2019 k uzavretiu dohody medzi oprávneným a povinným o vzdaní sa práva a o odpustení dluhu. Oprávnený doručil návrh na vykonanie

exekúcie exekučnému súdu dňa 12.04.2019, čo preukazuje Potvrdenie o pridelení veci, nachádzajúce sa v elektronickom spise tunajšieho súdu a uvedeným dňom sa začalo exekučné konanie (§ 50 ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený tak podal návrh na vykonanie exekúcie v čase po uzavretí dohody medzi ním a povinným, na základe ktorej nárok priznaný exekučným titulom zanikol. Exekučné konanie preto bolo od počiatku nedôvodné, pričom procesnú zodpovednosť za nedôvodne podaný návrh nesie výlučne oprávnený. Tvrdenia oprávneného, že na základe dohody z 05.01.2019 sa povinný zaviazal, že si nebude uplatňovať voči oprávnenému žiadne nároky z civilného konania vedeného na Okresnom súde Čadca, v dôsledku čoho povinnému neprináležia ani trovy exekučného konania, sudca vyhodnotil ako irelevantné. Oprávnený vediac o uzavretí dohody o zániku pohľadávky priznanej exekučným titulom, napriek tomu podal návrh na vykonanie exekúcie a sám zapríčinil vznik trov exekučného konania (§ 195 Exekučného poriadku), pričom v predloženej dohode z 05.01.2019 nie je zmienka o trovách exekučného konania. K zastaveniu exekúcie teda došlo v príčinnej súvislosti s nedôvodne podaným návrhom oprávneného na začatie exekúcie, čo predstavuje dôvod zastavenia exekúcie, ktorý možno oprávnenému pričítať. Povinnému v súvislosti s obranou proti neprípustnej exekúcii vznikli trovy spočívajúce v právnom zastúpení, na ktorých náhradu mu vznikol nárok podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku.

21/ Pokiaľ ide o výšku trov exekúcie priznaných povinnému výrokom III. napadnutého uznesenia, voči ktorej povinný podal sťažnosť, sudca uvádza, že Exekučný poriadok výslovne ustanovuje, ktoré výdavky sa považujú za trovy povinného, na ktoré má v exekučnom konaní nárok. Podľa ustanovenia § 199a ods. 2 Exekučného poriadku sú to len výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie. Nárok na náhradu iných výdavkov povinný v exekučnom konaní nemá nárok. Povinný žiadal okrem už priznaných 2 úkonov právneho zastúpenia (za prevzatie a prípravu zastúpenia a vypracovanie návrhu na zastavenie exekúcie) priznať ešte odmenu za tretí úkon - rokovanie so súdnou exekútkou dňa 20.05.2019. Sudca súhlasil s názorom povinného, že limit dvoch úkonov právnej služby sa vzťahuje na trovy oprávneného do začatia exekúcie (ktorá sa však doručením poverenia súdnemu exekútorovi podľa § 57 ods. 1 posledná veta Exekučného poriadku), avšak z napadnutého uznesenia nemožno usudzovať, že povinnému nebol 3 úkon priznaný z dôvodu uplatnenia tohto limitu. Povinnému nárok na tento úkon neprináleží z dôvodu, že mu nárok na neho nepriznáva Exekučný poriadok, pretože rokovanie so súdnym exekútorom, ktorého predmetom bolo podanie vyhlásenia o majetku povinného, nie je úkonom v zmysle ustanovenia § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, pričom na tom nič nemení ani fakt, že povinný na danom stretnutí uviedol, že písomne podá návrh na zastavenie exekúcie. Vzhľadom na uvedené súd v súvislosti s predvolaním povinného súdnym exekútorom za účelom podania vyhlásenia o svojom majetku, za ktoré mu vznikli aj cestovné výdavky, nemohol povinnému priznať ich náhradu, nakoľko sa nejednalo o výdavky v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22/ Na základe vyššie uvedených skutočností a právnych dôvodov tak sudca rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vo výroku III. považoval za správne a sťažnosti voči nemu podané oprávneným a povinným za nedôvodné, preto ich sudca podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol.

23/ Oprávnený podal sťažnosť aj voči výroku II. napadnutého uznesenia, ktorým mu bola uložená povinnosť náhrady trov súdneho exekútora. Exekútorovi trovy exekúcie zásadne uhrádza povinný. Neplatí to však v prípadoch uvedených v ustanovení 199c ods. 1 až 3 Exekučného poriadku. Jedným z nich je kumulatívne splnenie podmienok, že sa exekúcia skončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať (prípadne z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie). Keďže exekúcia bola zastavená z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať, boli naplnené podmienky úhrady trov súdneho exekútora oprávneným (§199c ods. 1 Exekučného poriadku). Sudca tak na základe uvedeného považoval sťažnosť oprávneného aj v tejto časti za nedôvodnú a podľa § 250 ods. 1 CSP ju zamietol.

24/ V súvislosti s podanou sťažnosťou si povinný uplatnil trovy právneho zastúpenia za vyjadrenie k sťažnosti oprávneného a podanie svojej sťažnosti. Oprávnený si trovy za podanú sťažnosť ani vyjadrenie k sťažnosti povinného neuplatnil. Nakoľko ani jeden z účastníkov nebol v konaní o sťažnosti úspešný, pričom ich predmetom nebol návrh na zastavenie exekúcie ako taký, súd im nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.